

Arrest

nr. 176 663 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 13 september 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 17 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 4 mei 2016 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de overwegingen luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit het dorp Masagaweyn en te behoren tot de clan Gorgate (Hawiye). U werd op 5 januari 1975 geboren in Masagaweyn, district Ceel Dheer, provincie Galgaduud. Op 5 juni 2015 was u in uw winkel de Koran aan het lezen, toen Al

Shabaab-leden binnenvielen en u neersloegen en toetakelden met een mes. Ze beschuldigden u ervan dat u de Koran verkeerd las. U werd ook bevolen om niet langer tabak en sigaretten te verkopen. Op 20 juli 2015 werd u een eerste keer meegenomen en opnieuw mishandeld. U werd een dag later opnieuw vrijgelaten. Op 20 augustus 2015 werd u een tweede maal opgezocht in uw winkel door Al Shabaab. Deze keer werd u ervan beschuldigd spion te zijn voor Ahlus Sunnah Wal Jamaah. U werd meegenomen en opnieuw opgesloten. Er werd u ook verteld dat u onthoofd zou worden. Door een gevecht tussen een bewaker en andere Al Shabaab-leden kon u echter ontsnappen. U werd achtervolgd, maar slaagde er uiteindelijk in, dankzij de hulp van toevallige passanten, te vluchten. Op 12 september 2015 verliet u Somalië. Via Turkije reisde u door naar België. Op 13 september 2015 kwam u aan in België. U reisde met een vals paspoort. Op 17 september 2015 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste wil het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) opmerken dat uw medewerking tijdens het gehoor ondermaats was. U ontwijkt regelmatig de vragen, ook al gaat het om eenvoudige vragen over uw basiskennis. (voorbeelden: CGVS p. 5, 9, 11, 14, 15, 17, 19, 28) Ondanks het feit dat u expliciet bevestigt dat u begrijpt dat het belangrijk is om mee te werken (CGVS p. 15) en dat u meermaals wordt gewezen op uw plicht om samen te werken en de vragen te beantwoorden, verhindert dat u niet om niet rechtstreeks op de vragen te antwoorden.

U maakt uw herkomst niet aannemelijk, en dit op verschillende cruciale punten. Voor iemand die 40 jaar lang, enkel en alleen het dorp Masagaweyn kende, heeft u hoegenaamd geen doorleefde kennis over de socio-politieke situatie. Zo heeft u weet van een clanconflict tussen Abgal-subclans (CGVS p. 22). U verklaarde dat "ze vochten, vochten. Daarna hebben ze 500 mensen vermoord." U beweerde ook dat het merendeel van de slachtoffers uit Masagaweyn afkomstig was. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen beschikt, waren er wel degelijk clanconflicten tussen subclans van Abgal, maar de bronnen maken gewag van slechts vier doden. Niet alleen uw inschatting van het aantal doden is hoog, ook over de manier waarop dat conflict verliep en hoe het geëindigd zou zijn, legt u vage verklaringen af. U zegt dat er een lid vermoord is en dat "ze vochten, vochten. Daarna hebben ze elkaar met rust gelaten. Heel veel doden waren daar." (CGVS p. 22). Daarnaast kan u ook niets vertellen over de Unie van de Islamitische Rechtbanken. U verklaart eenvoudigweg dat u er niets over weet. (CGVS p. 22) Aangezien u in de periode dat zij aan de macht waren, ruim 31 jaar oud was, is het niet aannemelijk dat u er helemaal niets over kan vertellen. Verder zijn er de laatste jaren in uw dorp Masagaweyn en de regio opvallende gebeurtenissen voorgevallen die u zelfs bij confrontatie niet kent. Zo heeft de Ethiopische luchtmacht Al Shabaab in augustus 2015, kort voor uw vertrek, Masagaweyn nog gebombardeerd (zie administratief dossier). Wanneer u met dit feit

geconfronteerd wordt, ontkent u deze bombardementen met klem: "Nee, dat is niet waar. Het is nog nooit gebombardeerd." (CGVS p. 21) U verklaarde ook dat de militie Ahlus Sunna Wal Jamaah enerzijds nooit met Al Shabaab heeft gevochten en anderzijds nooit in Masagaweyn actief was (CGVS p. 20). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen heeft deze militie in 2010 en 2012 wel degelijk in én rond Masagaweyn gevochten met Al Shabaab (zie administratief dossier). Pas nadat u met deze feiten geconfronteerd wordt, past u uw verklaringen aan. U verklaart dat ze "altijd gevochten [hebben]. Altijd", maar u blijft ontkennen dat ze in Masagaweyn gevochten hebben. (CGVS p. 20) Verder heeft u ook geen weet van de terechtstelling door Al Shabaab van de burgemeester en viceburgemeester van Masagaweyn, tevens in 2010 (zie administratief dossier). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u het niet hoorde. U vervolgt: "AS zijn gemaskerd. Ik had altijd een boerka aan. Ik weet het niet." (CGVS p. 21) Uw verklaring voor deze ontbrekende kennis is niet alleen absurd, het is ook onmogelijk dat u zoiets ingrijpend niet weet. Ook over de invallen van Al Shabaab in uw dorp zijn uw verklaringen beknopt en weinig doorleefd. (CGVS p. 5, 6, 19) Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt om het moment te beschrijven waarop uw vader vluchtte, verklaart u: "Daarna kwamen ze binnen. Iemand is overleden. Er is een man vermoord en dan zijn ze gegaan." (CGVS p. 5)

Voor iemand die nooit Masagaweyn verlaten heeft, is het erg merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van deze ingrijpende gebeurtenissen in uw dorp Masagaweyn, waar u altijd gewoond heeft. U maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat u op die momenten in Masagaweyn aanwezig was. Wanneer u dan nog een laatste keer geconfronteerd wordt met uw gebrekkige kennis over deze gebeurtenissen, vertelt u dat het niet bestaat en dat u het niet gehoord heeft (CGVS p. 23). De enige kennis die u heeft van uw regio lijkt ingestudeerd. Zo weet u enerzijds nagenoeg niets over de gebeurtenissen in uw dorp, maar u kan anderzijds wel de dorpen rond Masagaweyn opnoemen, terwijl u verklaarde dat u nooit uw dorp verliet (CGVS p. 12). Dit doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u regelmatig tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft de verblijfplaats van uw huidige echtgenoot M.(...) H.(...) D.(...). U verklaarde eerst dat u met hem in juli 2014 huwde in het dorp Masagaweyn (CGVS p. 8) en dat hij in juni 2015 naar Mogadishu vluchtte en daar altijd gebleven is. Dat is echter tegenstrijdig met uw verklaringen die u aflegde bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u verklaarde dat hij in Masagaweyn verblijft. U past uw verklaringen over zijn verblijfplaats nog twee maal aan. (CGVS p. 11, 13-14) Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat hij sinds 2010 in Mogadishu was en dat hij niet meer terugkeerde. (CGVS p. 13) Deze verklaring is echter tegenstrijdig met de verklaring dat u met hem huwde in 2014 in Masagaweyn. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, past u opnieuw uw verklaringen aan. (CGVS p. 14) Daarnaast verklaarde u ook dat uw vader in februari 2009 overleed toen Al Shabaab binnenkwam. (CGVS p. 5) Later verklaarde u echter dat Al Shabaab in 2008 binnenkwam, opnieuw vertrok en pas in april 2010 opnieuw binnenkwam in uw dorp. (CGVS p. 19, 21) Deze verklaringen zijn echter inherent tegenstrijdig.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Masagaweyn in het district Ceel Dheer gelegen in de provincie Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Masagaweyn heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 19 februari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch tijdens het gehoor, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Per aangetekend schrijven van 24 augustus 2016 werd door de raadsman van verzoekster een geboortakte en een akte, die de identiteit van verzoekster zou bevestigen, aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) overgemaakt.

2.2. Ter terechtzitting legt verzoekster de originelen van de eerder overgemaakte stukken neer samen met een aantal foto's, waarop haar overleden echtgenoot en haar stiefzoon te zien zijn, die actief zou zijn in het Somalische leger. Tevens wordt de 'DHL'-enveloppe neergelegd waarmee de stukken vanuit Mogadishu - Somalië zouden zijn verzonden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens maakt verzoekster gewag van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar enig middel het volgende:

"(...)

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.²

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile.³"

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Vooreerst stelt vooreerst geen geloof te hechten aan het verblijf van verzoekende partij in Somalië. Verzoekende partij volhardt dat zij van Masagaweyn afkomstig is en er haar hele leven heeft gewoond. Wat de politieke gebeurtenissen in haar regio betreft, heeft zij aangegeven niet veel kennis van te hebben, gezien zij hier niet veel mee in contact kwam.

Haar kennis over haar dorp is weldegelijk uitgebreid. Zo kent zij bijvoorbeeld alle dorpen rond haar dorp, maar ook de moskeeën, ziekenhuizen, gevangenis, prijzen, waterputten,... Dergelijke informatie zou verzoekende partij niet kunnen geven indien zij niet daadwerkelijk van Masagaweyn afkomstig zou zijn – quod non:

(...)

En :

(...)

Ook haar clan kon verzoekende partij zonder moeite opnoemen:

(...)

Ook de clans die specifiek in haar regio voorkomen, kon zij opnoemen:

(...)

De hoeveelheid informatie die verzoekende partij meedeelde tijdens het gehoor, kon zij onmogelijk kennen indien zij niet effectief van het dorp Masagaweyn afkomstig zou zijn.

Het is frappant hoe verwerende partij ook de kennis van de asielzoeker tegen hem gebruikt: indien hij gedetailleerd kan vertellen over haar omgeving, is het ingestudeerd, kent zij bepaalde andere zaken niet, dan zou zij niet van haar regio afkomstig zijn?

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.5. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het verblijf van verzoekende partij in Masagaweyn. Verzoekende partij is weldegelijk van daar afkomstig en heeft er haar hele leven verbleven.

Het asielrelaas van verzoekende partij wordt zelfs niet besproken door verwerende partij. Ook dit deel van het gehoor wordt door verwerende partij gewoon naast zich neergelegd. Nochtans heeft verzoekende partij uitgebreid uiteengezet waarom zij haar land verlaten heeft

(...)

De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.6 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.7. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

3.2. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven van de beslissing en haar besluit.

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 4 mei 2016, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. De bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster worden geweigerd, vindt haar grondslag in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In de beslissing wordt overwogen dat verzoekster niet heeft voldaan aan haar plicht tot medewerking omdat werd vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaringen over haar verblijf in Somalië. De commissaris-generaal merkte op dat verzoekster de vragen ontweek en geen doorleefde kennis tentoon spreidde over de socio-politieke situatie in haar beweerde regio van herkomst. Zo bleek zij geen correcte inschatting te maken van het clanconflict en de gevechten tussen de militie Ahlus Sunna Wal Jamaah en Al Shabaab, waarbij zij beweerde dat voornoemde militie nooit actief was in Masagaweyn. Verzoekster kon evenmin iets vertellen over de Unie van de Islamitische rechtbanken hoewel zij ruim 31 jaar oud was toen deze aan de macht waren. Verzoekster ontkende voorts een luchtbombardement van het Ethiopische leger van haar dorp in augustus 2015 en wist niets van de terechtstelling van de burgemeester en de viceburgemeester door Al Shabaab. De commissaris-generaal concludeerde op grond van zijn vaststellingen dat verzoekster enkel over een ingestudeerde kennis beschikte van haar regio van herkomst. Er werd ook opgemerkt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over de actuele verblijfplaats van haar echtgenoot en een gebrek aan medewerking vertoonde bij het afleggen van correcte verklaringen aangaande identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroute en reisdocumenten. Aangezien verzoekster niet aannemelijk had gemaakt dat zij uit het dorp Masagaweyn, in het district Ceel Dheer in de provincie Galgaduud, in Somalië afkomstig is, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die aan de basis liggen van haar asielrelaas en die zij aldaar situeert waardoor zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. In haar middel betoogt verzoekster ten onrechte dat de verwerende partij zou stellen dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat zij nood zou hebben aan internationale bescherming. De commissaris-generaal stelde enkel vast dat verzoekster hoegenaamd geen duidelijkheid heeft geschapen over haar werkelijke herkomst. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde

aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.7. In de mate van het mogelijke moeten stavingstukken, onder meer omtrent de nationaliteit en identiteit, worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Verzoekster volhardt in haar middel dat zij afkomstig is van Masagaweyn en daar haar hele leven zou hebben gewoond en beweert dat contradicties en omissies niet van dien aard zijn om tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te besluiten. Het louter volharden in haar verklaringen volstaat echter niet om de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing met betrekking tot haar herkomst uit Masagaweyn aan het wankelen te brengen. Verzoekster slaagt er immers niet in de pertinente vaststellingen te weerleggen dat zij niet leek te weten dat er buitenlandse strijdkrachten aanwezig waren in haar dorp en dat zij onwetend was dat de burgemeester en de onderburgemeester in 2010 door Al Shabaab werden onthoofd (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS, 19 februari 2016, p. 20-21; AD, stuk 11, Landeninformatie, *National Counterterrorism Center, 2010 Report on terrorism*). Bovendien ontkende verzoekster dat haar geboortedorp ooit zou zijn gebombardeerd, terwijl er een luchtaanval door het Ethiopische leger werd uitgevoerd op voertuigen van Al Shabaab vlakbij haar dorp, luttele dagen voor haar vertrek (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS, 19 februari 2016, p. 21; AD, stuk 11, Landeninformatie, *Allafrica.com 'Ethiopian War Planes Strik Alshabab Base'*, 2015). Deze elementen wijzen erop dat verzoekster bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over de plaats waar zij gedurende meerdere jaren voor haar vertrek naar België zou hebben verbleven, aangezien zij hiermee werd geconfronteerd (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS, 19 februari 2016, p. 23). In haar middel beweert verzoekster daar *“niet veel kennis van te hebben, gezien zij hier niet veel mee in contact kwam”*, hetgeen hoegenaamd geen rechtvaardiging vormt voor haar onwetendheid. Gelet op haar beroep als winkelierster en de problemen die zij ondervond met Al Shabaab door deze activiteiten, kan zij immers onmogelijk voorhouden dat zij niet in contact kwam met de socio-politieke context van haar dorp. In haar middel wijst verzoekster erop dat de kennis van haar dorp uitgebreid is (omliggende dorpen, moskeeën, ziekenhuis,...) en zij informatie kon geven van haar eigen clan en van clans in de regio. De Raad merkt op dat verzoekster, door bepaalde passages uit het gehoorverslag in haar middel te citeren, precies bevestigt dat haar eerder encyclopedische kennis een ingestudeerd karakter vertoont. Zij slaagt er echter nergens in te weerleggen dat zij geen doorleefde verklaringen aflegt over concrete gebeurtenissen, onder andere over de impact van het clanconflict tussen de subclans van Abgal, waarbij verzoekster gewag maakt van 500 moorden (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS, 19 februari 2016, p. 22) terwijl er in de rapporten sprake is van 4 slachtoffers (AD, stuk 11, Landeninformatie, Algemeen Ambtsbericht Somalië). In weerwil van verzoeksters betoog vormen doorleefde verklaringen over gebeurtenissen zoals de bombardementen door het Ethiopische leger, de executie van een aantal gezagsdragers, de clanconflicten en het treffen tussen de Ahlus Sunna Wal Jamaah militie en Al Shabaab een veel betere maatstaf dan een gedetailleerde geografische kennis. De commissaris-generaal gaat zeker niet onzorgvuldig of onredelijk te werk door te besluiten dat de geografische kennis over het dorp en de antropologische kennis over de regio geen sluitend bewijs vormen van het feit dat zij heel haar leven in Masagaweyn zou hebben gewoond.

3.8. De door de raadsman van verzoekster opgestuurde en ter terechtzitting neergelegde documenten zijn niet van aard om de hierboven weergegeven appreciatie te wijzigen. Er is geen rechtsregel die voorschrijft dat aan geschreven stukken meer bewijswaarde dan aan de verklaringen van een asielzoeker zou moet worden toegekend (RvS 1 december 2011, nr. 216.653) en in asielzaken hebben documenten slechts bewijswaarde in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen *in casu* niet het geval is. De Raad merkt overigens op dat de neergelegde geboorteakte een opvallend gebrek in de Engelse spelling (*“Date of Birt”*) vertoont, hetgeen doet twifelen aan de authenticiteit van dit stuk. Deze stukken vormen bovendien hoegenaamd geen bewijs van het feit dat verzoekster haar ganse leven zou hebben doorgebracht in Masagaweyn, zoals zij betoogt, waardoor zij evenmin bij machte zijn om uitsluitel te bieden met betrekking tot de herkomst van verzoekster. Aangaande de ter terechtzitting neergelegde foto's (een aantal fotokopies en een aantal originelen), waarop volgens verzoekster haar echtgenoot en haar stiefzoon zijn afgebeeld, die bij het Somalische leger actief is, volstaat het op te merken dat deze geen bewijswaarde hebben, aangezien er onmogelijk met zekerheid kan worden uitgemaakt waar en wanneer deze zijn genomen en wie hierop te zien is.

3.9. Waar verzoekster vervolgens in haar middel poneert dat haar asielrelaas niet wordt besproken door de commissaris-generaal, dient te worden aangestipt dat zij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Masagaweyn en zeker niet aantoonbaar dat zij daar de voorbije jaren zou

hebben verbleven. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar medio 2015 zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a), en b), van de vreemdelingenwet, worden aangenomen. In de beslissing wordt hierover het volgende gesteld: *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.”* Met haar theoretisch betoog over het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, haar stelling dat *“In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.”* en haar beweringen dat er onredelijk tewerk werd gegaan en er *“zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen”*, slaagt verzoekster er geenszins in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen of aan te tonen dat de door haar aangevoerde beginselen met de voeten zouden zijn getreden.

3.10. Vermits geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar verblijf in Somalië en zij bijgevolg geen gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er in haren hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld, kan haar evenmin op die grond de subsidiaire bescherming worden toegekend.

3.11. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden weerhouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De beslissing steunt op deugdelijke, juridische en feitelijke overwegingen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat met bepaalde gegevens geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden derhalve niet geschonden.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN